

[Lawaetz]

arbejderen, som vil spare lidt op. Hvorfor skulle han ikke have den samme mulighed som de større kapitalister? Det må være retfærdigt, at de har den samme mulighed.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg skal da gerne bekræfte, at jeg for så vidt ikke blev overrasket over det svar, jeg fik fra fremskridtspartiet, men jeg synes, at fremskridtspartiet selv lagde op til at få det spørgsmål. Så kan vi altså konstatere, at fremskridtspartiet fortsat er tilhænger af, at der er betydelige arbejdsfri indkomster, der ikke bliver gjort til genstand for beskatning.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Med risiko for, at hr. Gammelgaard vil benytte den givne anledning til igen at gå på talerstolen – der skal helst ikke forsømmes en lejlighed – vil jeg alligevel sige, at medens hr. Gammelgaard taler om diskrimination eller forskelsbehandling, er det, som dette forslag tilsigter, at rette op på den forskelsbehandling, der i dag er i skattemæssig henseende på de almindelige og de certifikatudstedende investeringsforeninger. Så meget troede jeg i hvert fald hr. Gammelgaard havde forstået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af investeringsfondsloven og etableringskontoloven. (Ophævelse af adgang til forlods afskrivning på kommanditanparter).

(Lovforslag nr. L 52. Fremsat 4/12 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Dette forslag indeholder regler om en begrænsning af anvendelsen af henlæggelser til investeringsfonds og etableringskonti. Formålet med investeringsfonds er jo at give selvstændige erhvervsdrivende adgang til at hensætte beløb til senere investeringsformål mod samtidige fradrag i den skattepligtige indkomst. Når anskaffelsen så finder sted efter lovens regler, skal der foretages en forlods afskrivning på aktivet svarende til det frigjorte investeringsfondsbeløb. Sagt med andre ord: når man henlægger til en investeringsfond, får man et fradrag, som reelt er en afskrivning af et endnu ikke anskaffet aktiv, og når man så køber aktivet, kan man selvfølgelig ikke afskrive det fuldt ud, men må reducere dets værdi med en forlods nedskrivning svarende til det investeringsfondsbeløb, der er blevet frigjort til formålet.

Etableringskonti er tilsvarende beregnet for lønmodtagernes opsparing til senere etablering som selvstændig, og her sker der en tilsvarende skattefritagelse ved bindingen af midlerne og en forlods nedskrivning af de aktiver, der til sin tid anskaffes for de opsparede midler ved den pågældende etablering som selvstændig.

Det, vi foreslår med det foreliggende forslag, er en ophævelse af adgangen til at bruge investeringsfondshenlæggelser og etableringskontohenlæggelser til anskaffelse af kommanditanparter.

Det har aldrig været formålet med loven, at disse henlæggelser skulle kunne anvendes til kommanditanparter, og der er en betydelig risiko for, at reglerne anvendes i egentlig skattefidusøjemed. Vi kan i socialdemokratiet ikke lide skattefiduser, og derfor vil vi fjerne dem – én efter én og hver og én.

Jeg kan varmt anbefale det foreliggende forslag.

Anders Poulsen (V):

Om det foreliggende lovforslag om ophævelse af adgang til forlods afskrivning på kommanditanparter vil jeg først sige, at der jo i SV-regeringen i juni måned dette år blev aftalt, at den uhensigtsmæssige anvendelse, som i mange tilfælde finder sted af reglerne

[Anders Poulsen]

om forlods afskrivning på en anskaffet anpart i et kommanditselskab, skulle bringes til ophør. Dette løfte agter vi naturligvis at holde, for sådan gør vi i venstre. Desværre – må vi måske nok sige – har vi indtryk af, at ministeren ikke i alle tilfælde har den samme indstilling.

Den mindre heldige anvendelse af de nugældende regler på det her behandlede område kan vel typisk beskrives ved et eksempel, hvor en borger, der har indskudt på etableringskonto, får de hensatte beløb frigivet til forlods afskrivning på en anskaffet kommanditanpart, men den kontante udbetaling på anparten udgør måske kun en mindre del af det frigivne beløb, hvorfor ofte betydelige beløb bliver frigjort til private formål. Det er naturligvis ikke rimeligt, at reglerne kan anvendes på den måde, og det medvirker venstre som nævnt gerne til bliver ændret.

Men om den af skatte- og afgiftsministeren foreslåede metode til ændringen er rigtigt valgt, vil jeg gerne sætte et stort spørgsmålstegn ved, og det mener jeg vi nærmere bør undersøge under udvalgsarbejdet.

Det er jo sådan, at en kommanditists fradragmuligheder for tab og afskrivninger efter de nugældende regler er begrænset til hæftelsesbeløbet, men denne begrænsning omfatter ikke forlodsafskrivning. Hvis f.eks. en kommanditanpart anskaffes for 500.000 kr., hvoraf 80 pct. eller 400.000 kr. er belånt i f.eks. skibskreditfonden, hæfter kommanditisten kun for de 100.000 kr., hvoraf han muligvis kun udbetaler en mindre del. Hans fradragmulighed er således begrænset til de nævnte 100.000 kr., men denne begrænsning omfatter ikke en forlods afskrivning.

Frigivelse af etableringskontomidler og dermed forlodsafskrivning kan i dette eksempel udmærket være f.eks. 200.000 kr. Det er et spørgsmål, som bør undersøges under udvalgsarbejdet, om ikke den uhensigtsmæssige anvendelse af de nugældende regler kunne klares alene ved at lade forlodsafskrivning være omfattet af fradragbegrænsningen.

Det, skatte- og afgiftsministeren har foreslået, kan måske animere til andre selskabskonstruktioner for de pågældende investorer; jeg tænker i den forbindelse på anpartsredere og interessentskaber uanset den forskel, der er i hæftelsen.

Da der ikke er nogen særlig lovgivning på disse områder, og da der ikke er nogen

egentlig skattemæssig afgrænsning mellem dem, ville det være rart at se en rapport fra det af venstres tidligere handelsminister hr. Arne Christiansen nedsatte udvalg til belysning af selskabsformerne, inden der gribes for kraftigt ind over for kommanditisterne, særlig hvis urimelighederne i de nuværende regler kan afhjælpes på lempeligere måde.

Til slut skal jeg sige, at venstre gerne medvirker til en afklaring af de her nævnte forhold under udvalgsarbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Den helhedsløsning, som regeringspartiet stadig væk taler om at man ønsker gennemført, skal fremme erhvervsliv og produktion, og dette lovforslag er taget med i det, der nu er blevet betegnet som julepakken.

Jeg vil gerne sige, at både investeringsfondsloven og etableringskontoloven er ordninger, der har virket godt: der har fundet en opsparing sted, der har fundet en binding sted – man kan vel også sige, at det i visse tilfælde er sket med et vist afsavn – men der har i hvert fald været en forbrugsbegrænsning, mens midlerne har været bundet, og det skal da ikke være skjult fra vor side, at muligheden for en udjævning af skattetilsvaret også kan spille ind i disse forhold.

Forslaget går ud på, at man vil standse ordningen for så vidt angår forlodsafskrivning for kommanditanparter. Om dette vil jeg sige, at der er blevet gennemført mange gode projekter i form af kommanditselskaber; det er der ikke spor tvivl om; mange projekter var sikkert ikke blevet til noget, hvis ikke man havde foretaget organisationen som kommanditselskab og foretaget den risikospredning, men stadig væk skal det vel også siges, at det er en risiko, der er forbundet med at gå ind i noget sådant. Det er der nogen der har villet tage sig på, og derved har man fået opgaverne gennemført.

Så skal det også siges, at kommanditister som hovedregel slet ikke hører til velhavergruppen. Det tror jeg langt fra de gør, for det er ofte forholdsvis små beløb, der er skudt ind. Anparterne er ikke særlig store, og det er i hvert fald ikke normalt folk, der egentlig spekulerer.

Men når det er sagt, skal jeg også gerne føje til, at der har været nogle vildskud af den ene og den anden art. Vi kender de me-

[Hagen Hagensen]

get store annoncer, der undertiden har været kort før nytår, hvor det var gamle skibe, som man måske søgte at få solgt. Det kan da godt være, at det har været forkert, og jeg vil gerne være med til at overveje, om man ikke skulle foretage en omlægning af retten til forlods afskrivning for kommanditinskud til ikke at gælde alle aktiver, men først og fremmest nye aktiver, der giver beskæftigelse – jeg tænker især på byggeri – således at disse forbliver under ordningen, hvorimod man i højere grad bør overveje, i hvilket omfang brugte aktiver overhovedet kan være med.

Så skal jeg sige i øvrigt, at der kan vel også være grund til under udvalgsarbejdet at se på, om der på en eller anden måde kunne ske en begrænsning af muligheden for fradraget af det beløb, der faktisk bliver indskudt. Der er nok noget om, at det, at man kan få afskrivning på hele hæftelsesbeløbet, kan give anledning til, at det springer nogle i øjenene. At man bagefter muligvis kommer af med pengene, er en anden sag; det springer knap så meget i øjnene, fordi det er den enkelte, der kommer af med dem senere. Det ser man ikke så umiddelbart, som man ser, når der markskriferisk en gang imellem er ført noget ud i livet på dette område.

I øvrigt må man vel også føje til, at det jo ikke er alle, der får glæde af det, de tror de skulle have glæde af ved at få frigivet nogle penge, som de ikke umiddelbart skal indskyde et andet sted, for der er jo noget, der hedder ligningslovens § 28, og den er der nok en del der falder på, hvis de ikke har tænkt tingene igennem. Jeg hører ikke til dem, der er vildt begejstrede tilhængere af ligningslovens § 28, det ved skatteministeren også godt, men jeg markerer blot, at der også er en bremseklovs på nogle af de vildskud, der kan tænkes at være i dette tilfælde.

Jeg skal for vort vedkommende sige, at vedrørende denne lovgivning vil vi være rede til at drøfte, om der kan findes en rimelig klaring af forholdene, således at man undgår at ødelægge den gode ordning, som kommanditselskaberne har været udtryk for, og således at der også fortsat er adgang til at bruge både investeringsfondsmidler og etableringskontomidler til disse selskaber, blot på en noget ændret måde.

Erlendsson (FP):

Jeg må straks sige, jeg er skuffet over at høre, hvad hr. Hagen Hagensen her fremkom med. Er han ikke klar over, at også et gammelt skib kan være en udmærket arbejdsplads, hvad enten det bevares på danske hænder eller det nyindkøbes til en dansk virksomhed?

Skattelovene skal være neutrale, men det er den foreslåede lov ikke. Den afspejler uheldige sider ved socialdemokratisk politisk filosofi, som her på en uskøn og uforstandig måde går hånd i hånd, nemlig lysten til at styre erhvervslivets økonomiske ressourcer ved at lægge hindringer i vejen for private investeringer til formål, som man forsøger mere eller mindre at kriminalisere ved nedsettende omtale og betegnelser.

Hvor tit har man ikke fra socialdemokratisk side hørt ordene »trusseredere« og »trusserederier«? Det er et ord, der er afledt af, at det var en trikotagefabrikant i Viborg, der som en af de største startede en fortjenstfuld modernisering af den danske fiskerflåde – for øvrigt med baggrund i de finansieringsmuligheder, som en mindre verdensfjern socialdemokratisk regering for over 20 år siden fik gennemført for at redde en dengang truende situation for den danske værftsindustri.

Det lykkedes på baggrund af de afskrivnings- og finansieringsregler, som man dengang gennemførte, at vende nedgangen til fornyet opgang. Danmark fik ikke alene en stor moderne fiskerflåde, men også en vældig udbygning af fiskeindustrielle virksomheder i landet, sådan at fiskerierhvervet stadig væk er Danmarks tredjestørste eksporterhverv. Danmark fik også en tilgang til sin handelsflåde, der ikke blot kom til at bestå af verdens mest moderne coastere, men ældre veletablerede rederier benyttede ligeledes de nye muligheder til at udbygge deres sejlene materiel af store linjeskibe og trampskibe. Tusinder af småinvestorer gik ind for denne aktive investering; ikke alle fik det personlige udbytte af det, som de havde håbet, men alle fik glæden ved at være med til at skabe et betydeligt antal nye arbejdspladser og forøge de danske skibsindtægter, der i alle årene i høj grad har været medvirkende til at rette op på den skæve handelsbalance.

Den politiske modvilje voksede imidlertid, og allerede i 1974 fremkom de første lovinitiativer til at bremse udviklingen, det allerførste overraskende nok fra Danmarks liberale

[Erlendsson]

parti i form af et forslag til lov om ændring af afskrivningsloven. Som begrundelse anførtes det af daværende finansminister Anders Andersen uden nogen form for omsvøb, at hensigten var at dæmpe den tilskyndelse, som de gældende afskrivningsregler kunne give til at anskaffe skibsanparter. Det var klare ord.

Nu kommer så den nuværende skatteminister med sin lille diskriminering. Skatteministerens første udtalelser om, hvad han tænkte sig på dette område, blev modtaget med voldsomme protester ikke mindst fra arbejdere og funktionærer i Frederikshavn, der har to store stålskibsværfter, hvoraf det største, Frederikshavn Værft, har 1.200 ansatte, lige så mange som Burmeister & Wain, Ørskov Stålskibsværft 500 ansatte og Motorfabrikken Alpha-Diesel 900, foruden at der er 2.000 på mindre virksomheder, som også er tilknyttet skibsbygningsindustrien.

Selv byens socialdemokratiske borgmester udtrykte voldsom harme og bebudede, at han straks ville gøre forestillinger over for sine partifæller i regeringen. Fik skatteministeren for øvrigt en sådan henvendelse? Det ville interessere mange, om ministeren kunne gøre rede for dens indhold og de »senkapitalistiske« betragtninger, den utvivlsomt ville indeholde. Eller var reaktionerne i presse og TV tilstrækkelige til at skræmme ministeren, så dette lovforslag fik det langt mindre ødelæggende indhold, som det har i dag?

Selv om det ikke er de helt store skader, der kan forventes af denne lov, specielt fordi almindelige økonomiske betragtninger indicerer, at forlodsafskrevet kapital naturligvis ikke investeres i objekter, der kan afskrives over et kortere åremål, men typisk anvendes til objekter med lang afskrivningsperiode, vil man alligevel, hvis denne lov vedtages, fortsat diskriminere over for en vigtig del af dansk erhvervsliv, nemlig værftsindustri og rederivirksomhed. Det er en ond og skadelig gerning, som i hvert fald ikke hjælper Danmark ud af dets vanskeligheder.

Fremskridtspartiet vil stemme imod.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Blot for at der ikke skal være nogen tvivl, vil jeg i anledning af hr. Erlendssons indgangsbemærkninger sige, at jeg netop har

understreget det sunde og gode i tanken om kommanditselskaber, men hvis man f.eks. køber et skib for nogle millioner kroner og nogle få dage efter kan videresælge det for omtrent det dobbelte på kommanditbasis, er det vanskeligt, for ikke at sige helt umuligt, at bedømme værdien af dette, og det er muligt, at det er noget af det, man skal kigge på. Hvor man derimod kan fremme beskæftigelsen og sørge for, at ting kommer op at stå, det være sig skibe, huse eller andet, synes jeg, det er helt i orden. Det er blot det, jeg vil have lov til at understrege.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Det er nyt at høre, at det konservative folkeparti vil indføre sådanne misundelsesbetragtninger over indtjeningen i det kapitalistiske samfund, som de på enhver måde ellers vil støtte.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil lige starte med at gøre opmærksom på, at hr. Erlendsson, så vidt jeg forstod, udtalte sig om noget helt, helt andet end forslaget, nemlig om forskudsafskrivninger, mens dette drejer sig om forlodsafskrivninger ved frigørelse af investeringsfond og etableringskonto.

Socialistisk folkeparti kan varmt tilslutte sig dette lovforslag. Det er en af de mest oplagte urimeligheder i skattelovgivningen, der nu fjernes. Lovgivningen gør det muligt for lønmodtagere at spare skattefrit op med henblik på senere investeringer. Tilsvarende kan erhvervsdrivende foretage skattefrie henlæggelser til senere investeringer.

Det kan diskuteres, om sådanne ordninger er rimelige eller ikke. Specielt er det en besynderlighed, at erhvervsdrivende kan trække dobbelt så meget fra som ved at spare op, så de faktisk sparer mere i skat, end de sætter i banken. De får med andre ord flere penge på lommen her og nu, når de henlægger til investeringsfond. Det er således helt urigtigt, hvad hr. Hagen Hagensen sagde, at der ved henlæggelse til investeringsfonds sker en forbrugsbegrænsning. Der sker en forbrugsudvidelse, og den slags fører naturligvis til usunde dispositioner. Men lad det nu ligge i denne forbindelse.

[Rahbæk Møller]

Staten stiller ordninger til rådighed for at lette oprettelse af egne virksomheder eller investering i egen virksomhed. Så er det en oplagt urimelighed, at folk i stedet kan bruge pengene til en helt passiv investering som køb af anpart i et kommanditselskab. Så kunne man da lige så godt lade dem købe aktier for pengene. Dertil kommer, at man har været specielt gunstigt stillet, når man købte anparter i et kommanditselskab med midler fra etableringskonto eller investeringsfond, som også venstres ordfører var inde på det.

I almindelighed kan en kommanditist kun afskrive på sin egen hæftelse, men netop ved frigivelse af etableringskonto eller investeringsfond har man kunnet forskudsafskrive på hele anparten, som ofte er langt større end hæftelsen. Man har altså kunnet få frigivet langt større midler, end man skulle betale og nogen sinde kunne komme til at betale.

Det kan altid diskuteres, om det er sundt for erhvervslivet at subsidiere det med skattebegunstigelser, men det er uomtvisteligt, at når skattebegunstigelsen bliver for stor, fører den til usundheder. Erfaringerne har fuldt ud bekræftet dette synspunkt.

Vi kan derfor udtrykke vores glæde over, at denne urimelighed nu fjernes. Vi kunne dog ønske os, at vi fik kigget nærmere på kommanditselskabers skatteforhold i det hele taget. Det er en af skattelovgivningens besynderligheder, at kommanditselskaber ikke hører under selskabsbeskatningen, men er undergivet personlig beskatning hos kommanditisten. Tidligere var kommanditselskaber som bekendt underlagt selskabslovgivningen. Mange usunde spekulationer i de senere år kunne have været undgået, hvis det stadig væk var tilfældet.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig lovforslag nr. L 52 om ophævelse af adgangen til forlods afskrivning på kommanditanparter. Der har tilsyneladende været en hel del misforståelser om, hvad dette forslag egentlig drejede sig om, og det lader til, at misforståelserne breder sig helt herind i dag. Men jeg vil gøre opmærksom på, at der udtrykkeligt i bemærkningerne til lovforslaget står, at dette lovforslag alene drejer sig om den forlods afskrivning, der giver likvide midler ved fri-

gørelse af fondshenlæggelser, og det radikale venstre er enig i regeringens argumenter for at gennemføre lovforslaget, nemlig at hensigten med loven om investeringsfonds og etableringskonti delvis er fordrejet, idet mange investeringsfonds bruges af skattemæssige hensyn.

I den forbindelse har jeg lyst til at kommentere det, hr. Hagen Hagensen sagde. Jeg tror ikke, at man kan udlede noget om, i hvilket omfang denne fordrejning er sket af skattemæssige hensyn, af selve anparternes størrelse.

Jeg finder, at det væsentligste ved loven er, at vi her får stoppet et hul i skattelovgivningen, et hul, der animerer til det, man kalder skattetænkning, men at vi samtidig bevarer de positive muligheder, der ligger i adgangen til at oprette disse konti for yngre lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, at vi altså ikke i panik, som vi somme tider har været tilbøjelige til herinde, standser en ordning, som i sit sigte er rigtig, men bevarer det sigte at gøre noget for de folk, der har reelle erhvervshensigter, og stoppe den rene skattetænkning.

Bollmann (CD):

Forslaget hører med til den del af dagens buket, som efter CDs opfattelse i hovedsagen går ud på at gøre det sværere at skaffe kapital til erhvervslivet. Det er måske ikke den alvorligste del, og skal der ske stramninger, er det nok ikke med dette forslag, man rammer hårdest.

Jeg finder det lidt svært ud fra forslaget og bemærkningerne at bedømme, hvilke virkninger det egentlig vil få, men det kan vi forhåbentlig få belyst nærmere under udvalgsarbejdet. Før man kender konsekvenserne heraf, kan der naturligvis ikke siges noget endeligt, men jeg vil da gerne sige, at CD vil forsøge at etablere en vis form for åbenhed over for forslaget, der formentlig også skal ses som en integreret del af helhedsløsningen.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan give det foreliggende lovforslag sin tilslutning og vil gerne knytte den bemærkning til det, at det er vores opfattelse, at da man i sin tid gennemførte den nuværende afskrivningslov og loven om henlæggelser til investeringsfonds, var det et

[Flygaard]

klart sigte, at disse bestemmelser skulle gælde for aktive erhvervsudøvende, derimod ikke for passive kapitalister. Ud fra dette synspunkt kan vi hilse med tilfredshed, at kommanditister nu ikke længere får lejlighed til at foretage forlods afskrivning. Men jeg vil gerne spørge ministeren, om han under et kommende udvalgsarbejde eller måske senere vil være indstillet på at se mere generelt på spørgsmålet, således at den forlods afskrivning udelukkende begrænses til dem, der er aktivt erhvervsudøvende.

Arne Bjerregaard (KrF):

Nu kan jeg for det første ikke lide, at man bruger udtrykket »skattefidus« over for de mennesker, som har brugt skattesystemet om ikke efter dets hensigt, så i al fald på en måde, som skattelovgivningen giver mulighed for. Hvorfor skulle man ikke gøre det? Jeg mener ikke, at der er noget odiost i det. Man kan bare sige, at der har været noget urimeligt i, at man kunne gøre det på den måde, og at det måske ikke var meningen, men det er klart og tydeligt lovligt efter de nugældende regler.

Lad mig glæde skatteministeren her på det sidste ved at sige, at vi også i kristeligt folkeparti finder, at det ikke er en helt rimelig udnyttelse af investeringsfondshenlæggelser og etableringskontomidler. Derfor vil vi se positivt på dette forslag.

Waldorff (VS):

Ja, jeg kom jo for sent, jeg var lige ved at blive indviklet i nogle parlamentariske forhandlinger, det var ikke så godt.

Om dette forslag vil jeg sige, at for os er der i hvert fald en interessant forhistorie, nemlig at vi allerede i juni 1978 rejste denne sag om udnyttelse af etableringskonto- og investeringsfondsmidler til at købe kommanditanparter for, og det gjorde vi ud fra nogle konkrete eksempler på, hvordan det virkede. Dengang sagde skatteministeren – det var Jens Kampmann – at det syntes han også nok man skulle se at få kigget lidt nærmere på. Så tænkte vi, at det var da helt fint, og så lavede vi et beslutningsforslag. Men så var der kommet en ny skatteminister, som hed Anders Andersen, og ved førstebehandlingen af vores beslutningsforslag kunne Anders Andersen – undskyld, men det må man vist

godt sige, når han ikke er medlem mere – ikke se, at der var noget som helst galt ved den fremgangsmåde, som regeringen nu ønsker stoppet. Han syntes, det var en helt normal erhvervsvirksomhed, og at det var såre godt alt sammen.

Så kan vi da nu glæde os over, at der er sket noget, at skatteministeren hedder hr. Hjortnæs, og at regeringen vil stoppe brugen af disse midler til forlods afskrivning på kommanditanparter.

Jeg synes bare, at det ville have været betydelig bedre – det bliver næsten trivielt at sige det – hvis man ikke havde været så bange for at støde de borgerlige på manchetterne, som man er – det viser udformningen af forslaget – fordi der reelt ikke engang er en rimelig erhvervsmæssig begrundelse for de ordninger, der eksisterer, med henlæggelser på etableringskonto og investeringsfond. Der er tale om opsparingsordninger, og de har helt entydigt et formål, der hedder skatteunddragelse. Der er heller ikke nogen fornuftig begrundelse for at opretholde en selskabsform som kommanditselskaberne, og helt uden for min normale praksis vil jeg citere en hæderkronet borgerlig jurist, som bestemt ikke kan beskyldes for samfundsomstyrtende tendenser. I et indlæg i Berlingske Tidende 17. juli i år, som netop var led i en debat om de fiduser, der behandles her, siger professor, dr. jur. Thøger Nielsen:

»På ét punkt må man efter min mening give kronikørerne ubetinget ret: bring kommanditselskaberne tilbage til selskabsbeskatningen. Umådelige besværligheder også af civilretlig art kan undgås.«

Og lidt længere nede:

»Kommanditselskaberne er drivhusvækster, der kun har kunnet vokse i kraft af skattelovgivningen. De vil – efter at have ført en aldeles ubemærket tilværelse i årene indtil 1962 – atter visne bort, uden at man med rimelighed kan tale om et væsentligt savn i samfundshusholdningen.«

Det var klare borgerlige ord, som man også skulle kunne forstå at lytte til i socialdemokratiet, og jeg synes, det er ærgerligt, at man ikke er gået videre med forslaget og har fået ryddet op i alt det halloj med kommanditselskaberne.

Problemet er, at med selskabsformer netop som kommanditselskaberne og med de muligheder, der stadig væk ligger i forskellige

[Waldorff]

opsparingsformer, vil man til stadighed kunne levere rigeligt med materiale til skatteakrobater og nuladvokater, der har som deres opgave simpelt hen at finde huller i lovgivningen, og det viser sig gang på gang, hvor svært det er for skattemyndighederne at følge med i de fiduser, der udvikler sig. Også efter at denne lov vil være gennemført, vil man nok se en del fiduser blomstre op.

Som en sidste ting kunne man da også i socialdemokratiet bruge som argument for at gå lidt videre, at faktisk indgik det som et led i regeringens oplæg til en skattereform fra maj 1978, at man skulle stoppe disse skattefradrag for henlæggelser på etableringskonti. Det kunne man da egentlig godt have taget med, synes I ikke, eller hvad?

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Set fra min plads i folketingssalen var der meget at glæde sig over i denne debat, og nu tænker jeg ikke kun på hr. Waldorff, der blev inddraget i parlamentariske forviklinger. Det, jeg måske mere hæftede mig ved, var, at hr. Hagen Hagensen erkendte, at der er vildskud i den gældende ordning, og hr. Arne Bjerregaard var også positivt indstillet over for at foretage ændringer. Jeg er meget vel klar over, at hr. Hagen Hagensen ikke går ind for forslaget, som det ligger, men jeg synes alligevel, det er vigtigt at kunne notere, at også hr. Hagen Hagensen er opmærksom på, at der er uheldige ting i den gældende lovgivning på dette område.

Jeg var også glad for hr. Anders Poulsens indlæg, som ikke alene gik på, at venstre agter at stå ved de tilkendegivelser, man er fremkommet med tidligere. Hr. Anders Poulsen var lidt usikker på, om den metode, som er foreslået i forslaget, er den bedste, men var indstillet på at diskutere metoden.

Der var altså hele vejen igennem en positiv tilkendegivelse over for at medvirke til at løse op for nogle af de problemer, som der er et reelt behov for at få løst.

Så skal jeg kun yderligere sige, at jeg naturligvis er parat til at diskutere også det spørgsmål, hr. Flygaard var inde på, om der kunnes tænkes i lovforslaget i den udformning, det har, at være åbninger, som vi ikke helt har været opmærksomme på, således at man kan sikre, at de midler, som er hensat på etableringskonti og investeringskonti, for-

trinsvis bliver anvendt til aktive investeringer, at man altså prøver at sikre, at de særlige ordninger, som gælder på dette område, bliver anvendt til de oprindelige formål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af lov om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler.

(Lovforslag nr. L 50. Fremsat 4/12 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Tilslutning.

Anders Poulsen (V):

Det fremsatte forslag om ophævelse af investeringsfradrag for redskaber og maskiner er et uheldigt forslag i mange henseender. For det første fordi det afskrivningssystem, vi har efter saldoværdimetoden, efter venstres mening ikke er godt nok. Der burde kunne afskrives efter genanskaffelsesværdien, og bl. a. som en vis erstatning for, at det ikke kan ske, bør investeringsfradraget bevares.

Det er også uheldigt, at nogle af de begrundelser, som skatte- og afgiftsministeren anfører i sin skriftlige fremsættelse, ikke kan holde. Ministeren anfører således, at der gives investeringsfradrag for en række investeringer, der også ville være blevet foretaget uden denne ekstra tilskyndelse. Hvis man sammenholder denne argumentation med